

Càntut

Cançons de tradició oral

La puntaire

Cinto Solanellas i Solé, Montagut i Oix

1. A la vo-re-ta del mar, l'Ag-nès se'n va a tre-ba-llar, quan l'al-ba a - pun - ta. Es - pe-

7

rant son ai-ma-dor que sem bra en son ten-dre cor dol-ça es-pe-ran-ça. 2. N'hi ha cinc anys qu(e) ell va dei-
quí re - tor-na

14

xar la vi - la d'A-renys de Mar i a sa pro - me - sa; la po - bre-sa el va (es-pan-
ré, amb ton a - mor com-pli - ré, de - ia, i mar - xa - va. "A - qui t'es - pe - ra mon

20

1. 2.

dir), l'A - mè - ri-ca ell va par - tir cer-car ri - que - sa. 3. "Quan a -
cor, e-lla amb pu - rís - sim a - mor de - ia, i plo - ra - va.

4. Esperant-lo amb fe constant
i amb anyell va treballant,
com re n'hi sobra.
-Per guanyar-ne mons fatics
haig de fer puntes pels rics
perquè sóc pobra.

5. A Arenys de Mar n'ha arribat
i aquest matí un p(r)otent(n)t,
ve de L'Havana;
n'era fill d(e) un mariner
ve casat amb sa muller
i americana.*

*Les tretze estrofes següents, que no hem inclòs per manca d'espai, poden consultar-se al web.